

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Siguem deixebles missioners de Crist

Aquest diumenge l'Església celebra la Jornada mundial per a l'evangelització de tots els pobles, coneguda entre nosaltres com el dia del *Domund*. El papa Francesc, en el seu missatge per a aquesta Jornada, comenta la paràbola evangèlica del banquet nupcial i, per això, ha titulat el seu missatge: «Aneu i convideu a tothom al banquet» (cf. Mt 22,9), i ens recorda que tots estem cridats a ser deixebles missioners de Crist, cadascú segons la seva condició de vida.

Enguany visc aquesta diada missionera a Roma, participant en les reunions del Sínode sobre la sinodalitat; el Sínode ja és en la fase final i, com diu el Papa, «haurà de relançar l'Església cap al seu compromís prioritari, que és l'anunci de l'Evangeli en el món contemporani».

El missatge del papa Francesc conté tres elements significatius que ens poden fer reflexionar sobre la vocació missionera dels cristians: el Papa ens fa moure, ens fa convidar els altres i vol que tots compartim un banquet. El Sant Pare ens anima a anar cap a fora, ens envia a sortir de les nostres seguretats. Vol que ens movem, que no ens cansem de participar en la missió que ens ha encomanat Crist. Ens vol missioners plens de joia, vol que siguem una Església en sortida. I ens fa sortir per trobar-nos amb els nostres germans i convidar-los a conèixer Jesucrist i a construir tots junts, amb alegria, el Regne de Déu. En la paràbola de Mateu, el rei convida a tots al banquet de noces del seu fill. Tots nosaltres també som convidats a gaudir del banquet del Regne del Cel, un banquet fratern, amb la taula plena de «plats gustosos i succulents» (Jc 25,6b), on regna la justícia i la pau. En aquest banquet sublim ens alimentem del pa de l'Eucaristia i de la Paraula de Déu fins a la nostra trobada amb Ell, Déu i Pare de misericòrdia.

Avui en aquesta Jornada cal que recordem la bella labor dels nostres missioners i missioneres, que no defalleixen i que, davant de la incertesa, sempre troben motius per continuar. El resultat de les col·lectes amb motiu del *Domund*, que es fan a totes les diòcesis avui, estan íntegrament destinades al Fons Universal de Solidaritat. Les Obres Missionals Pontífiques utilitzaran aquest Fons, en nom del Papa, per a les necessitats de les obres missionals de tota l'Església.

Els missioners són testimonis fidels de l'amor de Déu, anuncien Jesucrist d'obra i paraula amb il·lusió, ells són fidels al mandat que Crist ens proposa en l'Evangeli: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus» (Mt 28,19).

Benvolguts germans i germanes, preguem per tots aquells que anuncien l'Evangeli arreu del món i agraiïm-los aquesta encomiable tasca. Gràcies també a tots vosaltres per la vostra generositat i la vostra solidaritat amb els missioners i missioneres amb motiu del dia del *Domund*. Siguem generosos ajudant materialment i personalment en la gran obra missionera de l'Església.

20 D'OCTUBRE DE 2024

DOMUND

Aneu i convideu tothom a la festa

#DOMUND
COL·LABORA EN WWW.DOMUND.ES

OMP Domund
Obres Missionals Pontífiques

ENTREVISTA

Estacions i Any Litúrgic

JORDI FONT PLANA

El Dr. Jordi Font, vicepresident de l'Institut de Litúrgia *ad instar facultatis*, ha impartit la lliçó inaugural del curs 2024-2025 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que porta per títol *Rerefons estacional de l'Any Litúrgic. Actualitat, límits i oportunitats*. «La relació estacions-Any Litúrgic apareix en alguns textos de l'Esclat, en alguns Pares de l'Església o en l'art —assegura—; i també és present en la litúrgia, sigui en l'estructura de l'Any Litúrgic —per exemple, en les Tépores—, sigui en alguns textos eucològics —oracions— de Nadal o de Pasqua.»

Quin missatge transmet la lliçó?

L'Any Litúrgic, seguint el cicle de les estacions, permet viure el temps de l'any amb una «saviesa» d'una altra naturalesa i que avui l'home busca. Es tracta de viure l'Any Litúrgic com «unes estacions místiques», ja que per a tothom són estacions gratuïtes que es donen per avançada. Això pot ajudar la nostra societat a fer experiència de l'acció de Déu, també en aquest moment històric es dona una sensibilitat ecològica que busca espais i temps naturals.

Per què hi ha una certa harmonització entre les estacions de l'any i l'estructura de l'Any Litúrgic?

El creador del cosmos —i per tant de les estacions—, segons Gènesi 1, es revela també com a creador de la història. Segons el cristianisme, la creació i la redempció caminen junts. En l'any litúrgic jueu hi ha tres festes estacionals o es fa memorial de l'acció de Déu: a la primavera, la Pasqua; a l'estiu, la Pentecosta; i a tardor, la Festa de les Tendes. L'Església ha acollit dues d'aquestes festes jueves i les ha carregat de saba cristiana, respectant, això sí, el seu caràcter estacional.

Què diuen els Pares de l'Església sobre la relació entre estacions i Any Litúrgic?

En els Pares de l'Església (s. II-VI) notem una evolució: si a l'inici només s'estableix la relació «Pasqua-primavera» —en el segle II només hi ha Pasqua-Pentecosta—, a partir del segle IV, apareixen les festes de Nadal-Epifania i les Tépores. Amb aquestes festes, la relació amb les estacions s'amplia i s'enriqueix amb diverses imatges. Els Pares busquen quelcom en la natura que sigui imatge d'una realitat o veritat que es manifesta en la festa litúrgica.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Per un bon veïnatge

Al tauló d'anuncis de les escales d'alguns amics he llegit avisos adreçats a la comunitat de veïns que deien més o menys: «Es demana als veïns que no tirin objectes pel cel obert, sobretot burilles de cigarretes». Sempre que llegia alguna d'aquestes notes, pensava que era una llàstima haver de posar per escrit un advertiment que seria innecessari, si es tingués més cura de les pròpies accions i es pensés una mica més en la repercussió que tenen en les altres persones, en el cas que ens ocupa, amb les que compartim l'edifici on hi ha el nostre habitatge i amb els que, si més no, establim lligams de veïnatge i potser, amb alguns, de bona amistat.

Ho havia vist en algunes escales però fa una setmanes aparegué una nota semblant al tauló comunitari d'anuncis de la meua escala. Una jove veïna, amoïnada per un incident que l'afectà, n'era l'autora. Reprodueixo unes ratlles de l'escrit: «Tinc un coixí amb dues cremades a la galeria interior. La primera per casualitat es va apagar sola. La segona, sort que era a ca-

sa i la vaig poder apagar. De no ser així, la flama podia haver calat foc a altres objectes fàcilment inflamables de la galeria i escampar-se, també, tant per la meua pròpia casa com per part o per la resta de l'edifici. Ens convé, per al bé de tots, tenir més cura i pensar en la repercussió que aquests actes de deixadesa poden tenir en les altres persones.»

Encertat el raonament d'aquesta noia. Hem de considerar els altres com un altre jo i tenir-ho ben present. Podem posar en perill la bona convivència, tan necessària per crear una societat més fraternal, quan no respectem al proïsme i tenim poca cura de les seves coses i dels béns i espais materials que compartim en el dia a dia. Sense menystenir la repercussió que l'actuació dels adults té en els infants i adolescents i en la configuració de les seves actituds i hàbits. La fraternitat humana passa, també, pels detalls i per les accions que afecten al respecte degut al proïsme. «Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els profetes» (Mt 7,12).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Id e invitad a todos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Acompañados por los trabajos del Sínodo, vamos introduciéndonos cada vez más en la realidad de la Iglesia que nos impulsa a ir siempre al encuentro de toda persona. Responsabilidad y gozo se unen al sentirnos llamados e implicados en la misión de comunicar siempre, por todo lugar, el conocimiento y el amor de Dios.

Cerca y lejos podemos encontrar circunstancias difíciles, en las que no se reconozca el sentido de nuestra vida, se rechacen nuestras acciones, o parezcan que repetidamente caen al vacío. No nos hemos de sorprender en estas encrucijadas y mucho menos decaer por ellas.

El Señor que nos envía, el Espíritu que nos guía y fortalece, están continuamente a nuestro lado. La

confianza y el amor a Dios y a los hermanos serán nuestro testimonio. La dulzura, la cercanía, la sencillez, será nuestro método. La fraternidad, la oración y, sobre todo, la Eucaristía son nuestros puntos de apoyo y nuestra meta. Todos hemos de sentirnos invitados al banquete. Nuestra acción, actitudes y testimonios, nos permitan ser buenos anunciadores y anfitriones.

A María, Reina de las misiones, le encomendamos la tarea misionera. «La oración en la primera obra misionera de todo cristiano y también la más eficaz». Nos ha dicho el papa Francisco. «Supliquemos también hoy su materna intercesión por la misión evangelizadora de los discípulos de Cristo; vayamos y llevemos a todos la invitación del Rey Salvador.»

Lectures de la missa diària i santoral

21. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ Dimarts [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ Dimecres [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12 / Lc 12,39-48]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens. Sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855). Sant Martirià, mr.

25. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa). Sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sants Llucià i Marcia, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic. Sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31,7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10, 46-52]. Sant Florenç, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem». Jesús els preguntà: «¿Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podreu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem». Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no soc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat». Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescate per tots els homes».

Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento.

Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

Salm responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,14-16)

Hermanos: Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda».

Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado». Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: El que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».

COMENTARI

Manar i figurar, o servir i estimar

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Les persones que escoltaven i seguien Jesús, en general, eren bona gent i tenien bones intencions. Havien descobert que el Senyor i el seu missatge era bo i important, i ells volien ser bons i importants.

Per això, dos dels Apòstols, Jaume i Joan, demanen a Jesús tenir un lloc ben significatiu al seu costat. Volen ser unes persones amb un bon relleu i figurar davant dels altres, de manera ben clara.

Jesús ens mostra un altre camí, amb una actitud ben diferent, ens diu: «Qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home...».

Servir, donar la vida, gastar-se pel bé dels altres, per la comunitat, pels més febles, per aquells que, potser mai t'ho agrairan. Aquest és el missatge i el camí de Jesús.

El desig de ser importants i figurar fàcilment se'ns encomana. Els altres apòstols s'indignaren amb els seus companys. És que ells també volien el mateix.

Quina diferència hi ha entre el que actua per servir, fer el bé, ajudar, posar les seves facultats a favor del bé comú; amb l'actitud d'aquella altra persona que sols cerca escalar en el poder, per manar, figurar i manifestar-se com un triomfador!

La nostra societat, la nostra Església, les institucions i els grups, necessiten que vagin al seu davant, persones que els guiïn, els ajudin i els serveixin amb els dons i qualitats que puguin tenir.

Hi ha serveis que són molt importants, però que no tenen un relleu de vistositat i espectacularitat; que es fan calladament i constantment i que un se n'adona, quan falten: en la família, entre amics, amb els més necessitats, amb els malalts i desvalguts crònics, en aquelles tasques que demanen molta paciència i constància.

Jesús ens parla de servir, donant la vida, gastant-la estimant, amb delicadesa i molta paciència. Moltes vegades, un no en veurà els fruits però, podrà estar content en el seu interior, perquè ha pogut donar el més bo i noble que tenia.

Tant de bo que els cristians descobrim cada vegada més, que hem de ser bons servidors dels que ho necessiten. No hem de cercar recompenses ni honors.

Jesucrist ens ha estimat primer, donant la seva vida per nosaltres, i ens ha donat el seu gran manament: «Estimeu-vos tal com jo us he estimat.»

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Parròquia de Sant Joan Bosco. El proper dijous, 31 d'octubre, a les 11 h, el cardenal Omella presidirà la inauguració del columbari d'aquesta parròquia del districte de Sant Andreu (Pl. de Ferran Reyes, 2).

AGENDA

Primera trobada de capellans, diaques i seminaristes acompanyats de joves. El proper dijous, 24 d'octubre, a les 10.30 h, se celebrarà aquesta trobada on ens acompanyarà com a ponent el P. Emilio Lavaniegos, operari, psicòleg i expert en temes de clergat. Farà una conferència que porta per nom: «Santificació sacerdotal i fragilitat». Havent dinat, els preveres ordenats els últims 7 anys podran tenir una estona de conversa amb el P. Lavaniegos. Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

Concert a l'església de Sant Gaietà. El proper divendres, 25 d'octubre, a les 19.30 h. El concert l'interpretarà Ensemble de Cuatros de Barcelona amb el Mestre Leonardo Lozano. Obres de: M. Praetorius, Tylman Susto i Gaspar Sanz... Caldrà fer un donatiu de 12 €. (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6).

Presentació del llibre *Madeleine Delbrêl. Una mística en el mundo obrero*, de José Luis Vázquez Borau. El proper 28 d'octubre, a les 19 h, tindrà lloc la presentació organitzada per l'Editorial San Pablo i l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Hi intervindran juntament amb l'autor: Mn. Pepe Rodadol, Sara Fernández Puerto, Martí Vila i Esperanza Puig-Pey. Tindrà lloc a la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

Església de Sant Gaietà - P.P. Teatins. El proper dimarts, 29 d'octubre, a les 18.45 h, concert del Mädchen Kantorei. Interpretaran obres de M. Haydn, Rheinberger, Brahms, Rutter, Bach entre d'altres. Concert solidari. Aportació voluntària a favor de la «Fundación Manos Providentes». (c/ Consell de Cent, 293).

Parròquia de Santa Agnès. El proper dimecres, 30 d'octubre, a les 19.30 h, taller d'oració i vida segons el mètode del P. Ignacio Larrañaga. (c/ Sant Elies, 23).

XVI Jornades de formació per a catequistes. Del 8 al 10 de novembre, se celebren unes noves jornades de formació per a catequistes, a Tarragona. Cal inscripció prèvia. Les jornades se celebraran al Seminari de Tarragona. (c/ Sant Pau, 4).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

D'Orfeu a Monteverdi. Assaigs sobre música, inspiració, mite i sacralitat, de Josep Maria Gregori. Aquest llibre de 96 pàgines, editat per Fragmenta Editorial, és un assaig docte i clar,

on el musicòleg i cantant Josep Maria Gregori reflexiona sobre el lligam íntim de la música amb la inspiració, la sacralitat i el pensament simbòlic. I ho fa endinsant-se en l'experiència transcendent de la creació d'alguns grans compositors, transmissors del vincle que uneix el món humà amb el món arquetipal. L'autor estudia el relat platònic de l'harmonia de les esferes i n'analitza l'aplicació als mites de les sirenes i les muses, inspiradors dels grans relats d'Occident. Per últim, s'endinsa en la figura d'Orfeu i en l'obra que Striggio i Monteverdi van dedicar-li, i proposa una anàlisi afina d'aquesta fita musical que conjuga so, número i paraula com a expressions d'un únic verb.

No hi ha paraules. Assumir la mort d'un fill, de Francesc Torralba. Aquest llibre de 211 pàgines, editat per Ara llibres, és l'obra de la vida de l'autor.

No només pels esdeveniments que la motiven, sinó perquè l'ha obligat a replantejar-se des d'una perspectiva totalment nova un tema que ell ja havia abordat com a filòsof: la pèrdua. Torralba fa una revisió profunda a partir de l'experiència, amb un to solemne i cercant refugi i respostes en els filòsofs i els seus escrits. Un llibre emocionant i necessari per trencar amb el tabú de la mort i parlar del que suposa la fi de la vida d'un ésser estimat, que plasma de forma magistral allò que va més enllà de les paraules.

Un Dios creíble, de Joaquín Suárez Bautista. Aquest llibre de 96 pàgines, editat per l'editorial PPC, reuneix 24 salms de Joaquín Suárez Bautista, acompanyats de dibuixos de José Luis Cortés, amb el propòsit d'ajudar-nos a meditar i escoltar com ressonen en la nostra pròpia vida, de manera que es purifiqui la nostra imatge de Déu, s'acclareixi la nostra fe i s'afermi el nostre desig de seguir buscant sempre un Déu creíble.

companyats de dibuixos de José Luis Cortés, amb el propòsit d'ajudar-nos a meditar i escoltar com ressonen en la nostra pròpia vida, de manera que es purifiqui la nostra imatge de Déu, s'acclareixi la nostra fe i s'afermi el nostre desig de seguir buscant sempre un Déu creíble.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Seamos discípulos misioneros de Cristo

Este domingo la Iglesia celebra la Jornada Mundial por la Evangelización de todos los Pueblos, conocida entre nosotros como el día del *Domund*. El papa Francisco, en su mensaje para esta Jornada, comenta la parábola evangélica del banquete nupcial y, por eso, ha titulado su mensaje: «Id e invitad a todos al banquete» (cf. Mt 22,9), y nos recuerda que todos estamos llamados a ser discípulos misioneros de Cristo, cada uno según su condición de vida.

Este año vivo esta jornada misionera en Roma, participando en las reuniones del Sínodo sobre la sinodalidad; el Sínodo ya está en la fase final y, como dice el Papa, «deberá relanzar a la Iglesia hacia su compromiso prioritario, que es el anuncio del Evangelio en el mundo contemporáneo».

El mensaje del papa Francisco contiene tres elementos significativos que nos pueden hacer reflexionar sobre la vocación misionera de los cristianos: el Papa quiere que nos movamos, que invitemos a los demás y que todos compartamos

un banquete. El Santo Padre nos anima a salir hacia fuera, quiere que salgamos de nuestras seguridades. Quiere que nos movamos, que no nos cansemos de participar en la misión que nos ha encomendado Cristo. Nos quiere misioneros llenos de alegría, quiere que seamos una Iglesia en salida. Y nos hace salir para encontrarnos con nuestros hermanos e invitarlos a conocer a Jesucristo y a construir todos juntos, con alegría, el Reino de Dios.

En la parábola de Mateo, el rey invita a todos al banquete de bodas de su hijo. Todos nosotros también somos invitados a disfrutar del banquete del Reino de los Cielos, un banquete fraterno, con la mesa llena de «manjares exquisitos» (Js 25,6b), donde reinan la justicia y la paz. En este banquete sublime nos alimentamos del pan de la Eucaristía y de la Palabra de Dios hasta nuestro encuentro con Él, Dios y Padre de misericordia.

Hoy, en esta Jornada, es importante recordar la bella labor de nuestros misioneros y misione-

ras, que no desfallecen y que, ante la incertidumbre, siempre encuentran motivos para continuar. El resultado de las colectas con motivo del *Domund*, que se realizan hoy en todas las diócesis, está íntegramente destinado al Fondo Universal de Solidaridad. Las Obras Misionales Pontificias utilizarán este Fondo, en nombre del Papa, para las necesidades de las obras misionales de toda la Iglesia.

Los misioneros son testigos fieles del amor de Dios, anuncian a Jesucristo de obra y palabra con ilusión, y son fieles al mandato que Cristo nos propone en el Evangelio: «Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos» (Mt 28,19).

Queridos hermanos y hermanas, recemos por todos aquellos que anuncian el Evangelio en todo el mundo y agradezcamos su encomiable labor. Gracias también a todos vosotros por vuestra generosidad y solidaridad con los misioneros y misioneras con motivo del día del *Domund*. Seamos generosos ayudando material y personalmente en la gran obra misionera de la Iglesia.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

facebook.com/EsglesiaBarcelona
 @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM